

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010153
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612010153.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša, v trestnej veci proti obžalovanému T. F., nar. XX.X.XXXX v U., pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 5.5.2014, sp. zn. 2T/119/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.10.2014 v Trenčíne, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného T. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/119/2012 zo dňa 17.7.2012 bol na základe schválenej dohody o vine a treste T. F. uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Tr.zák., ktorého sa dopustil tak, že dňa 09.11.2010 v U. uzatvoril so spoločnosťou Telervis Plus a.s. Bratislava úverovú zmluvu na sumu 500,- €, ktorú sa zaviazal splátiť 3-mi mesačnými splátkami po 2,50 € a 10-timi mesačnými splátkami po 68,25 €, pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol nepravdivé informácie o svojom zamestnaní a príjme, zaplatil len 1 splátku vo výške 2,50 €, ďalej úver nesplácal, čím spôsobil spoločnosti Telervis Plus, a.s. Bratislava škodu vo výške 687,50 €.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 72 mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012, právoplatného dňa 24.01.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V ostatných častiach uvedený rozsudok Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/2/2012 zo dňa 24.01.2012 zostal nezmenený.

Uznesením Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2Nt/29/2013 zo 14.02.2014 podľa § 394 ods. 1 Tr.por. per analogiam, z dôvodu uvedené v § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. bola povolená obnova konania a zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/119/2012-81 zo dňa 17.07.2012, ako aj výrok o zrušení skoršieho trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/2/2012-132 zo dňa 24.01.2012. Obžalovaný bol zároveň vzatý do väzby, no príkazom predsedu senátu sp.zn. 2T/119/2012 zo 17.03.2014 bol obžalovaný prepustený z väzby s tým, že nastúpil do výkonu trestu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/2/2012.

V nadväznosti na zrušenie citovaného rozsudku vo výroku o treste po povolení obnovy konania rozhodol znovu o treste Okresný súd Partizánske rozsudkom zo dňa 5.5.2014, sp. zn. 2T/119/2012 tak, že na základe právoplatne uznanej viny z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/119/2012 zo 17.07.2012 odsúdil obžalovaného T. F. podľa § 172

ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/2/2012 zo dňa 24.01.2012, právoplatného dňa 24.01.2012 a tiež výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/179/2012 zo dňa 26.10.2012, právoplatný dňa 26.10.2012 a výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/166/2012 zo dňa 23.01.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. V ostatných častiach zostal rozsudok Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/119/2012 zo 17.07.2012 nezmenený.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho obžalovaný ihneď po vyhlásení napadol odvolaním proti výroku o treste. Odvolanie písomne odôvodnil jednak sám obžalovaný a toto bolo odôvodnené i prostredníctvom obhajcu. Obžalovaný v dôvodoch odvolania namietal, že vec mala byť po povolení obnovy konania vrátená prokurátorovi do prípravného konania vzhľadom k tomu, že v pôvodnom konaní bola schválená dohoda o vine a treste. Navyše poukázal na to, že od pôvodného rozhodnutia sa zmenila trestná sadzba v ustanovení § 172 ods.1 Tr.zák. z pôvodnej, ktorá bola 4 až 10 rokov na 3 až 10 rokov, pričom trest mu bol ukladaný za použitia § 39 ods.4 Tr.zák. Ďalej poukazoval na skutočnosť, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol vyrovnaný, preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za nespravodlivé a nezákonné, prinajmenšom vo vzťahu k výmere trestu. Žiadal, aby krajský súd zvážil všetky tieto okolnosti a uložil mu priaznivejší trest, resp. trest uložený mu pôvodným rozsudkom pod sp.zn. 2T/2/2012 zo dňa 24.1.2012 vo výmere 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bude zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

V písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajcu potom namietal v zásade totožné skutočnosti s tým, že postup súdu prvého stupňa predchádzajúci napadnutému rozsudku nebol v súlade so zákonom, nakoľko po povolení obnovy konania, ktorým bol zrušený právoplatný rozsudok vyhlásený na základe konania o dohode o vine a treste, mal prvostupňový súd vrátiť vec prokurátorovi do prípravného konania, resp. druhý možný spôsob bol ten, že v konaní mal pokračovať súd, ktorý rozhodol o povolení obnovy konania na základe pôvodnej obžaloby. Postup prvostupňového súdu teda nekorešponduje so zákonom. Pokiaľ ide o uložený trest napadnutým rozsudkom vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, tento považuje za neprímerane prísny, aj keď je pravdou, že je nižší ako tomu bolo v pôvodnom rozsudku. Dôvodom takéhoto zníženia je však predovšetkým to, že sa znížila dolná hranica trestnej sadzby trestného činu podľa § 172 ods.1 Tr.zák. zo 4 rokov na 3 roky, pričom okresný súd v napadnutom rozsudku rovnako ako v pôvodnom použil ustanovenie § 41 ods.2 Tr.zák., ktoré napriek zmene opätovne zvýšilo hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a podľa § 38 ods.4 Tr.zák. došlo aj k zvýšeniu dolnej hranice o jednu tretinu, napriek tomu, že prokurátor v rámci záverečnej reči konštatoval vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za najpodstatnejšie pochybenie považuje skutočnosť, že okresný súd v napadnutom rozsudku pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenie § 39 ods.4 Tr.zák. napriek tomu, že v pôvodnom konaní bola súdom schválená dohoda o vine a treste a výrok o vine nebol v rámci povolenia obnovy konania zrušený. V jeho neprospech bolo aj to, že prvostupňový súd nepoužil pri ukladaní trestu oproti pôvodnému rozhodnutiu ustanovenie § 38 ods.7 Tr.zák., hoci na to boli splnené zákonné podmienky. Taktiež vytýkal, že okresný súd nepoužil pri ukladaní trestu ani ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák., hoci o to obhajca žiadal v súvislosti s tou okolnosťou, že pred jeho zadržaním sa oficiálne staral o postihnutého brata, za čo poberal aj opatrovateľský príspevok. Z uvedených dôvodov sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku v časti výroku o treste s tým, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby odvolací súd sám po zrušení výroku o treste okresného súdu rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupca krajskej prokurátorky uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za zákonné a dôvodné tak vo vzťahu ku konaniu predchádzajúcemu napadnutému rozsudku, ako aj vo vzťahu k výroku o uloženom treste. Preto navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania a navrhla, aby odvolací súd po zrušení výroku o treste napadnutého rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo aby sám po zrušení výroku o treste okresného súdu uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody.

Obžalovaný uviedol, že si je vedomý toho, čo spáchal, svoje konanie ľutuje a žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle návrhu obhajkyne.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o vytýkaný procesný postup súdu prvého stupňa, že po povolení obnovy konania mal prvostupňový súd vrátiť vec prokurátorovi do prípravného konania, alebo v konaní mal pokračovať súd na základe pôvodnej obžaloby, s týmto názorom nie je možné súhlasiť. Naopak súd prvého stupňa vo veci postupoval správne a zákonne, pričom s odôvodnením v tomto smere odvolací súd v plnej miere odkazuje na pomerne obsiahle odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde sa už okresný súd riadne a vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal s touto námietkou a odvolací súd sa s jeho názorom stotožnil.

K napadnutému výroku o treste je z hľadiska jeho ukladania potrebné uviesť, že správne pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestu uvedených v § 34 Tr. zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela ako aj možnosti jeho nápravy.

O osobe obžalovaného bolo zistené, že v rozhodnej dobe priestupkovo postihnutý nebol. Podľa odpisu z registra trestov pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci bol osemkrát súdne trestaný, pre úmyselné trestné činy. Z toho tri odsúdenia má zahladené, resp. sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú sa trest ukladá, bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/17/2008 z 28.05.2008 pre prečin podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 10 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, podmienene prepustený bol v tejto veci dňa 25.01.2010 uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Pp/128/09. Z výkonu trestu je hodnotený dobre.

Taktiež bolo zistené, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/2/2012 zo dňa 24.01.2012, právoplatným dňa 24.01.2012 uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona a bol mu uložený s použitím § 49 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ § 37 písm. m/, § 39 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody na 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr.zák. uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Ďalším rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/179/2012 zo dňa 26.10.2012, právoplatným dňa 26.10.2012, bol obžalovaný uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm f/ Tr. zák., pričom súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012 zo 17.07.2012.

Napokon rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/166/2012 zo dňa 23.01.2013 bol obvinený uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm.a/ Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr. zákona, pričom súd podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom k trestu uloženému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/119/2012 zo 17.07.2012.

Vzhľadom, k tomu, že obvinený spáchal prečin v prejednávanej veci skôr ako boli vyhlásené vyššie uvedené rozsudky, súd prvého stupňa aktuálne ukladal súhrnný trest vo vzťahu k citovaným odsúdeniam

a je potrebné zvýrazniť, že trest ukladal za 5 trestných činov, vychádzajúc z trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného a to 3-10 rokov u trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr.zák. (teda nie je pravdou, že neprihliadol na skutočnosť, že sa znížila dolná hranica trestnej sadzby tohto trestného činu oproti pôvodnému konaniu). Keďže obžalovanému bola priznaná jedna poľahčujúca okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zákona), no boli zistené dve priťažujúce okolnosti, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a bol už za trestný čin pred spáchaním trestnej činnosti v tejto veci odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a tiež ukladal trest za zločin a viac prečinov spáchaných viacerými skutkami, po úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods.4 Tr.zák. a § 41 ods.2 Tr.zák. hrozil obžalovanému trest odňatia slobody od 5 rokov a 4 mesiace do 13 rokov a 4 mesiace, avšak s prihliadnutím na ustanovenie § 405 písm. b/ Tr.por. bola horná hranica limitovaná pôvodne uloženým trestom 72 mesiacov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti po zohľadnení všetkých kritérií pre ukladanie trestu je súdom prvého stupňa uložený súhrnný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h /, písm. m/ Tr. zák. vo výmere 5 rokov a 4 mesiace za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/2/2012 zo dňa 24.01.2012, výrokov o upustení od uloženia súhrnného trestu z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/179/2012 zo dňa 26.10.2012 a rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/166/2012 zo dňa 23.01.2013, ako aj obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí, trestom primeraným a zákonným. Zohľadňuje totiž všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny vysoký stupeň závažnosti obžalovaným spáchaných trestných činov zvýraznený spôsobeným následkom, ako aj okresným súdom správne zistený prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy s prihliadnutím na jeho výrazný sklon k páchaniu trestných činov. Uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. U obžalovaného neboli pritom zistené žiadne výnimočné okolnosti prípadu a ani pomery páchatelia pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr. zák., ani pre použitie § 38 ods.7 Tr.zák., tak ako to správne skonštatoval a odôvodnil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, s ktorým sa odvolací súd stotožnil. V uvedenom smere odvolacie námietky obžalovaného boli preto neopodstatnené. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného T. F. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Okresný súd pritom svoje zistenia a právne závery v uvedených smeroch dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku, pričom odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto odvolanie obžalovaného T. F. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.